

Любен Каравелов
Останала България...

Останала България
дрипаво сираче,
па седнала на Витоша
и жалостно плаче:
„Деца мои, деца мои,
сирачета жални,
полуживи, окъсани,
мършави и гладни!
Що стоите, що чакате?...
Доста сте търпяле
и от свои, и от чужди,
доста сте бой яле!
Срамота е от хората,
грешно е от бога,
вие не сте скъсан дрипел,
не сте ни подлога;
а сте хора, живи хора,
от майка родени,
юнаци сте, ергене сте,
млади и зелени“.

КРАЙ

Издание: Нова песнопойка. Народни песни и стихотворения. Съст. Любен Каравелов.
Под редакцията на Тодор Моллов. Варна: ЛитерНет, 2006
Първо издание: Нова песнопойка. Народни песни и стихотворения. Търново: Издала
редакцията на в. „Знание“, 1878.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12037>]